

Պարույր Սևակ

Անվերնագիր 34

Գարնան բուրմունքը հիմա
Սար ու ձորերն է բռնել:
-Ինչ-որ բան ես ցանկանում,
Թե ինչ՝ չես էլ հասկանում
Ու չես կարող ըմբռնել:
Կարծես բացել են դռներ,
Ներս առնել չեն ցանկանում:
Գարունն իր պաղ ու տաքուկ
Շունչն է օդում տարածել:
-Ինչ-որ ձայն է քեզ կանչում,
Ձա՛յն, որ դու չես ճանաչում
Ու չես կարող ճանաչել...
Գուցե հենց այդ են կոչել
Անմեկնելի զգացում...

13.VII.1953թ.
Նավչալու

Յատուկ Պոէմ